

Metro
10/9 -07

Ödesdiger dom som drabbar tusentals barn

Välkomna tillbaka till 50-talet. Visst var det fint på den tiden när kvinnorna hade ansvaret för barnen och männen gick och jobbade? Ordning och reda, alla visste sin plats. Sedan dess har det hänt en del – trodde jag och många män – nu är det 2000-tal och jämställdhet.

Men i början av sommaren hände något. Högsta domstolen, HD, fällde en helt vansinnig dom. En frånskild pappa ville att han och exfrun skulle ha gemensam vårdnad om deras 3-åriga dotter. Men HD gav mamman enskild vårdnad, eftersom föräldrarna ”inte kan samarbeta”. Det är en ödesdiger, prejudicerande dom som hädanefter gör pappor chanslösa om de hamnar i tvist med mamman. Det är obegripligt att erfarna jurister kan göra en så infantil tolkning av lagen.

Redan lagparagrafen som trädde i kraft förra sommaren var ett hårt slag mot papporna, då den sa just så, att föräldrar som inte kan samarbeta inte ska ha gemensam vårdnad. Men vad lagskrivarna måste ha menat var om föräldrarna inte kan samarbeta i praktiska frågor om barnet. Om dagis och läkarbesök och julklappar. Och det kunde föräldrarna i det här fallet. Den enda konflikt som fanns dem emellan var att pappan i flera år dragit mamman inför domstol för att få träffa sin dotter mer.

Det lustiga är att HD bygger sin dom på just detta, föräldrarna ”har inte kunnat lösa frågor om vårdnad, boende och umgänge på egen hand, utan rättsliga processer har pågått sedan flickan var fyra månader gammal”.

Tror fasen det, det är ju därför vi har domstolar i sådana här mål, för att de ska bevaka barnens intressen och besluta åt oeniga föräldrar. Men hädanefter är domstolarna överspelade, en mamma som vill bli av med pappan kan bara vägra låta honom träffa barnet. Går han då till domstol, ja, då har hon bevis på att de inte kan samarbeta, alltså ska hon ha enskild vårdnad.

Lagtexten är könsneutral, invänder säkert någon, det står inget om mammor kontra pappor. Nä, visst, men i nio tvister av tio är det mamman som får barnen. Och det spelar ingen roll om det vore det motsatta förhållandet, det vore inte jämställdhet att ge fler män enskild vårdnad, det är lika illa vem det än är av föräldrarna som blir utesluten, marginaliserad till en andra klassens förälder, utan inflytande över barnens uppväxt.

Var är alla feminister, varför protesterar ni inte mot domen? Den är ett jättekliv tillbaka för jämställdheten. Och den är en tragedi för tiotusentals barn som kommer att förlora en förälder.

Arne Wirén
Pappaombudsman